

Προς ΣΥΔΠΕ Ελλάδος
28-2-2011

11 ΟΚΤΩΒΡΗ 2008 - 28 ΦΛΕΒΑΡΗ 2011:
870 ΣΚΛΗΡΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ. Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
ΤΕΛΕΙΩΣΕ.

«...Συνάδελφοι,

**...για μένα το σημαντικότερο είναι να βγάλουμε την ΟΔΒΕ και γενικότερα την
διαιτησία από την εσωστρέφεια, τη μιζέρια και τις καταστροφικές διαμάχες του
παρελθόντος, οικοδομώντας, σχέσεις με όλο το Ελληνικό βόλεϊ, με μοναδικό
σκοπό την ενίσχυση της διαιτησίας και την αποκατάσταση της τιμής, της
αξιοπιστίας και της αξιοπρέπειας των Ελλήνων διαιτητών. Θα διαφυλάξω ως κόρη
οφθαλμού αλλά και θα ενισχύσω την ενότητα της Ελληνικής Διαιτησίας χωρίς
αποκλεισμούς και περιθωριοποιήσεις, συνειδητοποιώντας όλοι μας ότι και ο
Αθηναίος και ο Πειραιώτης και ο Θεσσαλονικιός και ο μικρός και ο μεγάλος και ο
οποιοσδήποτε Έλληνας διαιτητής, έχει τις ίδιες ανάγκες, τις ίδιες υποχρεώσεις, τα
ίδια δικαιώματα και αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα στους αγωνιστικούς
χώρους και έξω από αυτούς. Καιρός και υποχρέωση όλων μας είναι να
αντιμετωπίσουμε την διαιτησία, όχι με αντιπαλότητα και ανταγωνισμό, αλλά
στοχεύοντας στην συμφιλίωση, την συνεργασία, την βαθύτερη ανθρώπινη
επικοινωνία. Συνάδελφοι πέρα από το χρηματικό για το οποίο θα αναφερθώ
παρακάτω, με ενδιαφέρει πρώτιστα και ο κοινωνικός μισθός του διαιτητή. Θέλω το
διαιτητή άρχοντα. Πρέπει να πάψει η διαιτησία να είναι ο «φτωχός συγγενής» του
ελληνικού βόλεϊ. Έχω όραμα γι' αυτό.**

Σας υπόσχομαι ότι θα αγωνιστώ με πάθος και με όλες μου τις δυνάμεις για:

- ✓ **Συναινετικές κινήσεις και δημοκρατικές αποφάσεις**
- ✓ **Ενότητα, αξιοκρατία και ανανέωση στους κόλπους της διαιτησίας**
- ✓ **Να πάψουν οι στείρες διαμάχες του παρελθόντος**
- ✓ **Να μην υπάρχουν αποκλεισμοί και περιθωριοποιήσεις**
- ✓ **Αναβάθμιση του Έλληνα διαιτητή στα οικονομικά θέματα και όχι μόνο**
- ✓ **Συνεργασία με όλες τις συνιστώσες του Ελληνικού Αθλητισμού**
- ✓ **Περιφρούρηση των θεσμών**

Τα παραπάνω είναι ένα κομμάτι από μήνυμα που απηύθυνα αναλαμβάνοντας τη
διοίκηση της ΟΔΒΕ στις 11 Οκτώβρη 2008. Με τη βούληση της συντριπτικής
πλειοψηφίας της ελληνικής διαιτησίας, ξεκίνησα με πάθος, όνειρα και πολύ δουλειά.
Όπως λέει κι ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός: Η δύναμή σου πέλαγο κι η
θέλησή μου βράχος. Σήμερα 28 Φλεβάρη 2011, που αποχώρησα παραιτούμενος,
επέλεξα για τελευταία φορά να επικοινωνήσω μαζί σας ξεκινώντας με τα ίδια λόγια που
είπα πριν 870 μέρες στην αρχή του «έργου». Και επικοινωνώ γιατί είναι μια εσωτερική
ανάγκη να επικοινωνήσω με τους περισσότερους από εσάς σαν χρόνια φίλος,
συνάδελφος, συνεργάτης και όχι για να σας πω απολογιστικά τι έκανα αυτά τα 3 χρόνια
που είχα την τιμή να είμαι πρόεδρος της ΟΔΒΕ. Αυτά τα ξέρετε από τον διοικητικό
απολογισμό. Ο απλούστερος και ο πιο φυσικός τρόπος να αφηγηθεί κανείς μια ιστορία,
είναι να παρουσιάσει τα γεγονότα σύμφωνα με τη χρονική τους σειρά και τάξη. Όμως
πολλοί μεγάλοι συγγραφείς, για να κρατήσουν αδιάπτωτο το ενδιαφέρον και την
προσοχή του αναγνώστη, χρησιμοποιούν την τεχνική in medias res δηλαδή
καταστρατήγηση της χρονικής αλληλουχίας, αρχίζοντας από τη μέση. Κι όταν λέω
μεγάλοι συγγραφείς δεν εννοώ την ταπεινότητά μου, αλλά γενικά κατ' αλληγορία τον

ιστοριογράφου της ελληνικής ιστορίας. Στη περίπτωση μου θέλησα να αποφύγω τη λέξη τέλος. Τέλος είναι για μένα αλλά, όχι για την ΟΔΒΕ. Δυστυχώς όμως συνάδελφοι, ο νέος πρόεδρος και το νέο ΔΣ της ΟΔΒΕ θα πρέπει να ξεκινήσει από πολύ πιο πίσω από εκεί που ξεκίνησα εγώ και το συμβούλιο μου. Θα ξεκινήσει κι αυτός από τη «μέση» γι αυτό λέω *in medias res*. Τι να πω! Ίσως είναι η «κατάρρα» της ελληνικής διαιτησίας όπως και του ελληνισμού γενικότερα. Η ιστορία της ελληνικής διαιτησίας είναι μικρογραφία του ελληνισμού. Θα πείτε, λες μεγάλα λόγια φίλε. Όχι κύριοι «αυτή είναι η Ελλάδα και οι έλληνες», η πιο αντιφατική φυλή της ανθρωπότητας δια μέσου των αιώνων. Με μεγαλείο και με ελαττώματα. Καμιά, πραγματικά, φυλή, μέσα στο ιστορικό γίνεσθαι της ανθρωπότητας, δεν μπόρεσε να συσσωρεύσει μέσα στο χαρακτήρα της συγχρόνως, τόσο ηρωισμό και τόση προδοσία, τόση ανιδιοτέλεια και τόση ευτέλεια, τόση ευφυΐα και τόση πονηριά. Αυτά δεν τα λέω εγώ αλλά οι μεγαλύτεροι ιστορικοί-καθηγητές Κορδάτος, Runciman Vasiliev, Παπαρηγόπουλος και εσχάτως ο Καμμάς στο «Χρονικό της άλωσης - 29 Μαΐου 1453». Και φυσικά δεν επιδιώκω οποιουσδήποτε συσχετισμούς με Παλαιολόγους και Νοταράδες ή Γενάδιους (ανθωνωτικοί που προτιμούσαν τους Τούρκους από την ένωση των εκκλησιών!), ή πολύ περισσότερο με Λεωνίδες και Εφιάλτες. Προσωπικά ουδέποτε επιθυμούσα τίτλο ήρωα. Πάντα όμως επένδυνα στην αξιοπρέπεια. Γιατί κύριοι συνάδελφοι αρκεί μια στιγμή για να γίνεις ήρωας, αλλά χρειάζεται ολόκληρη ζωή για να γίνεις αξιοπρεπής άνθρωπος (αυτό δεν θυμάμαι ποιος το είπε). Φεύγοντας από τη θέση του προέδρου θα ήθελα να δηλώσω ότι δεν έχω με κανένα τίποτε και δεν υπάρχουν προσωπικές αντιπαλότητες. Δεν κρατάω καμιά κακία σε κανένα άνθρωπο του αθλητισμού. Μπορεί να υπήρχαν αντιθέσεις που απορρέουν από τον θεσμικό ρόλο ενός εκάστου αλλά ως εκεί. Ποτέ δεν προσωποποιούσα τα θέματα. Εύχομαι στους κυρίους Μαυρομάτη και Ταρνατώρο, που αυτή τη στιγμή έχουν το τιμόνι της ΕΟΠΕ και της ΕΣΑΠ αντίστοιχα, να καταφέρουν την αναβάθμιση του ελληνικού βόλει. Σας καλώ όλους τους συναδέλφους να στηρίξετε την αυριανή διοίκηση της ΟΔΒΕ, προσέχοντας να μη είστε τόσο ευκολόπιστοι και να διαφυλάττετε τους θεσμούς. Να είστε καλά και καλές διαιτησίες.

Και μιας και άρχισα με Σολωμό ας τελειώσω με Σολωμό: «Δυστυχισμένε μου λαέ καλέ και αγαπημένε. Πάντα ευκολόπιστε και πάντα προδομένε.»

Ο συνάδελφός σας

Γιώργος Διαμαντόπουλος

ΥΓ: Παρακαλώ να διαβαστεί η αποχαιρετιστήρια επιστολή μου σε όλους τους συναδέλφους στη πρώτη σας μηνιαία συγκέντρωση.